

E. Kisilewski

38

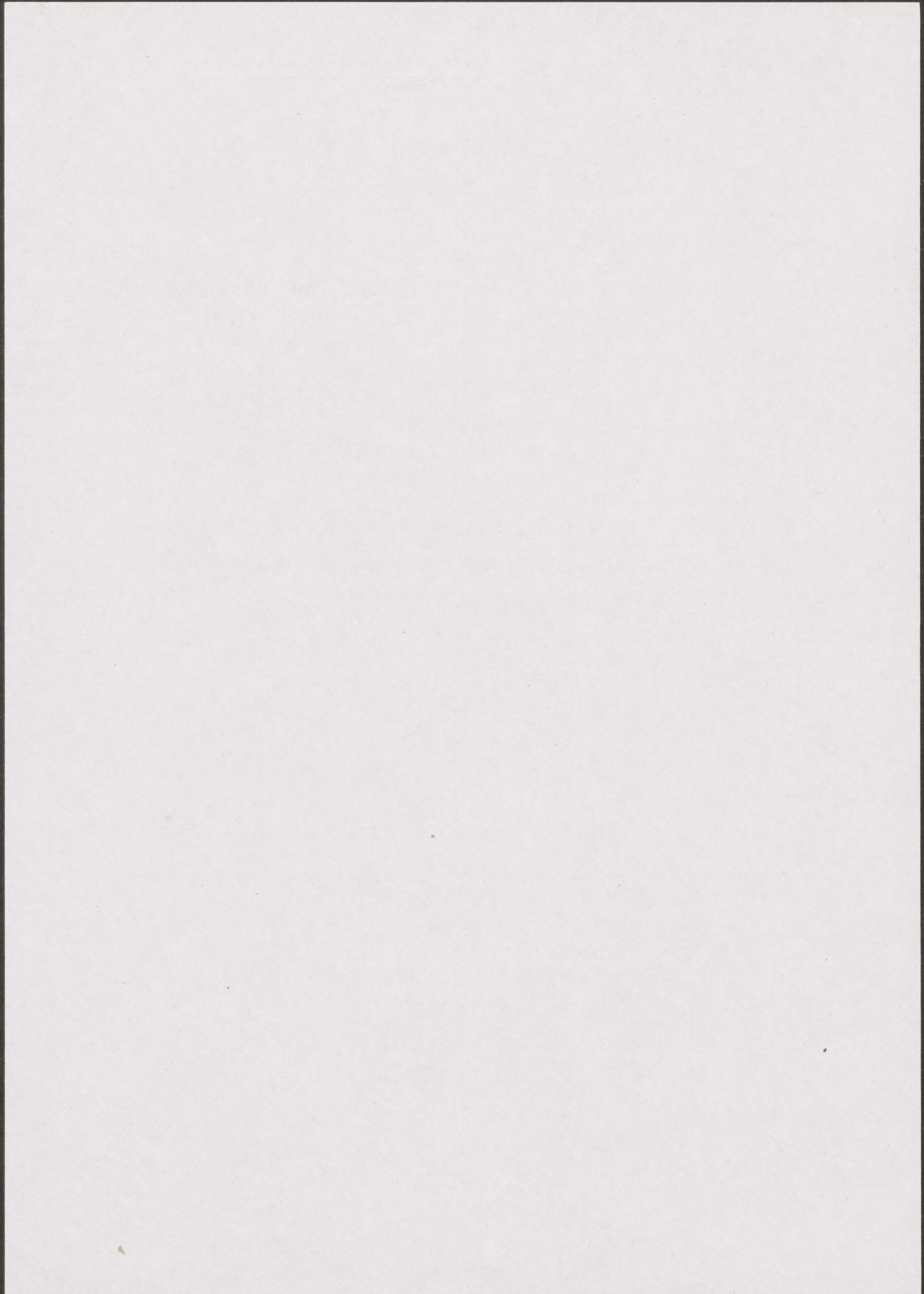
Edward Kisilewski

1

Towarzystwo Miłośników Wilna
i Ziemi Wileńskiej
Oddział w Bydgoszczy
ul. Chodkiewicza 30
85-064 Bydgoszcz

Ankieta

„SŁOWNIKA POLSKI WALCZĄCEJ NA KRESACH PÓŁNOCNO-
WSCHODNICH II RZECZPOSPOLITEJ”

PYTANIA

1. KISLEWSKI EDWARD, syn KAZIMIERZA I KATARZYNY z domu CHINIEWICZ, pseudonim „KLON”.

2. 12.10.1921 r. WILNO

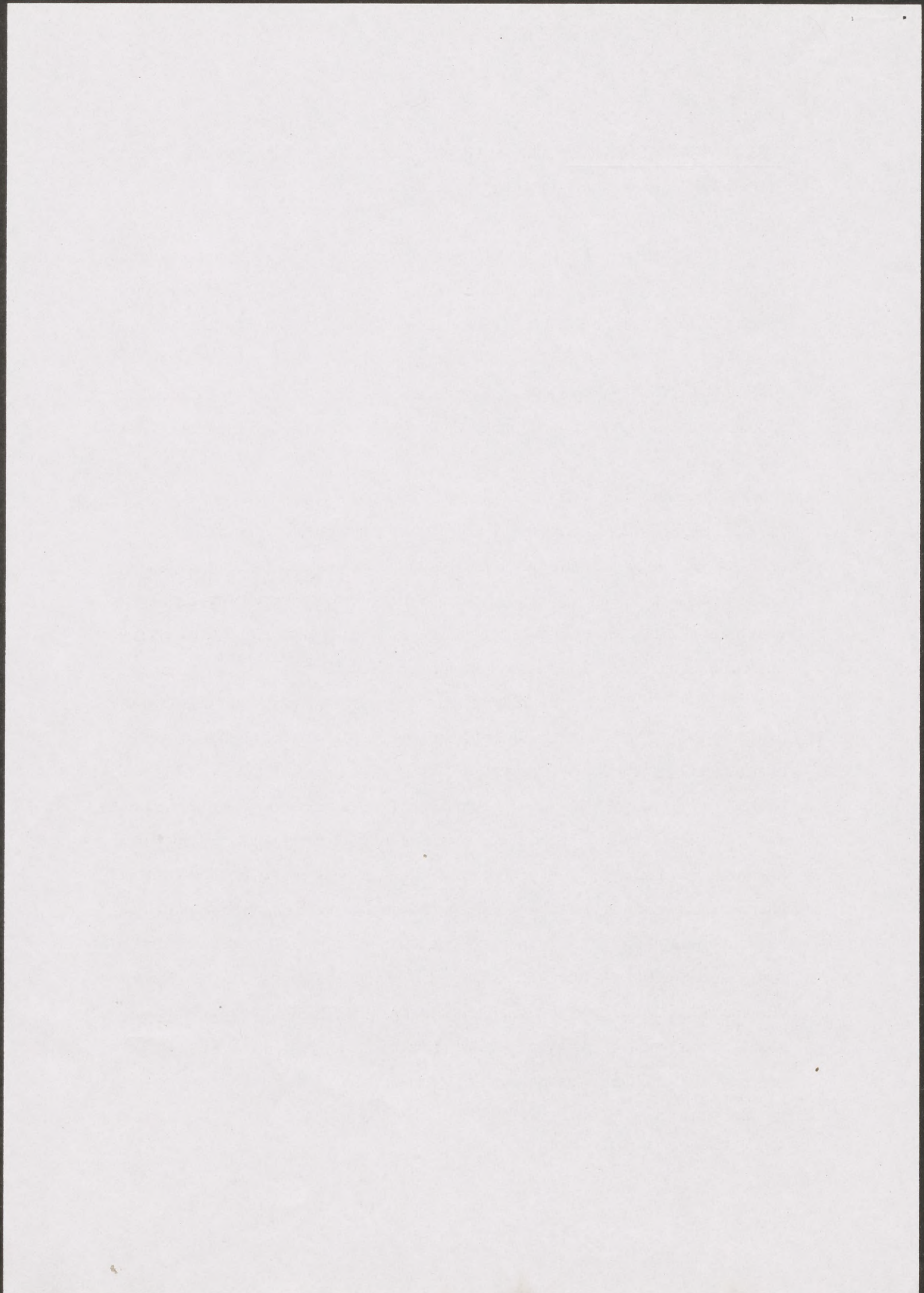
3. BRAT KAZIMIERZ KISLEWSKI, syn Kazimierza i Katarzyny z domu Chiniewicz, ur. w 1914 w Wilnie, zginął 6.07.1944 r. w miejscowości ZDZIĘCIOŁ K/ SŁONIMIA na Białorusi koło ROHOTNEJ (Podchorążówka Grodno)

Brat WACŁAW KISLEWSKI syn Kazimierza i Katarzyny z domu Chiniewicz, żołnierz – członek AK Wilno, zmarł w Obozie JEŁSZANKA K/ SARATOWA w 1945 roku.

4. Mój Życiorys:

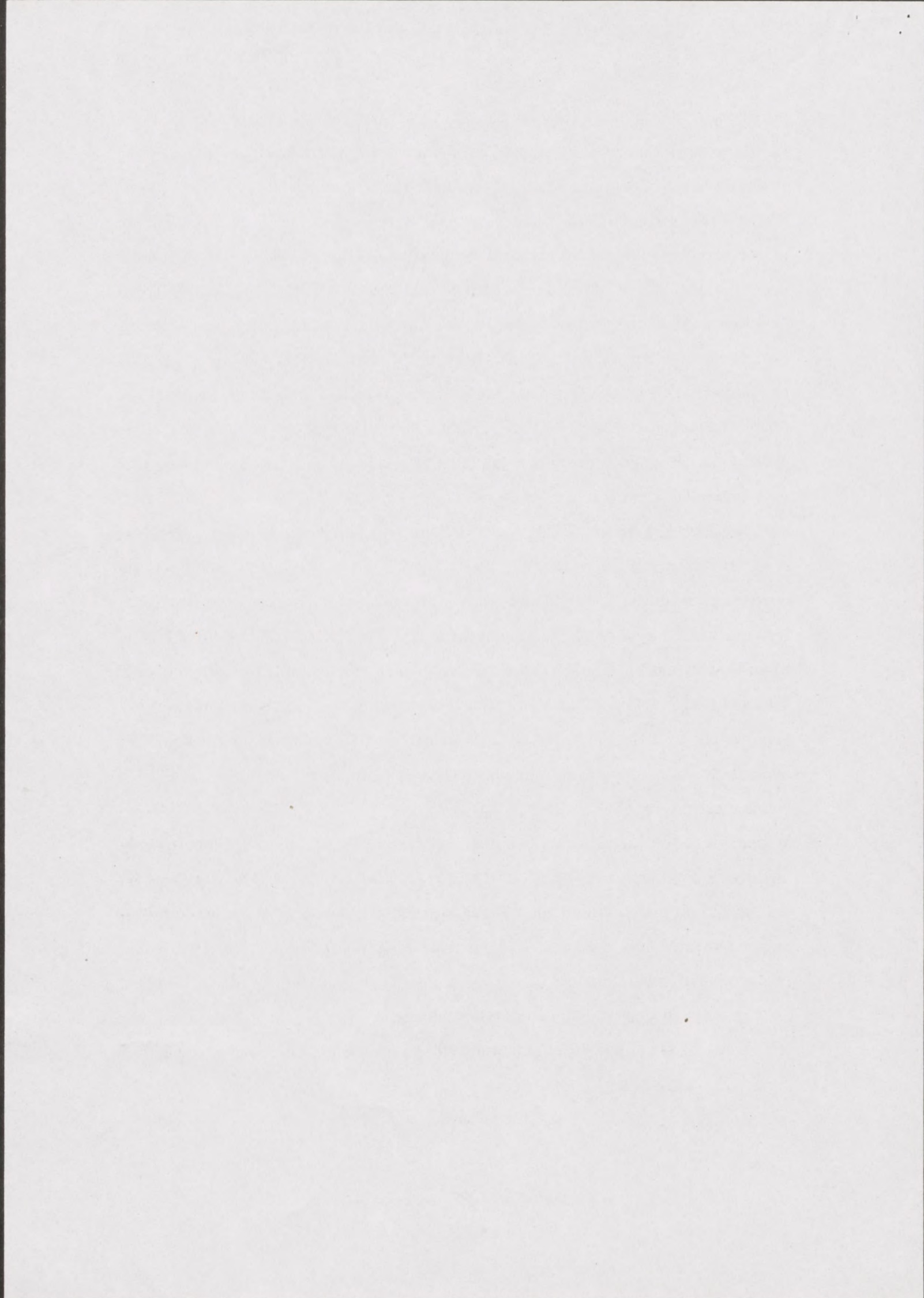
Ja, KISLEWSKI EDWARD, syn Kazimierza i Katarzyny z domu Chiniewicz, ur. 12.10.1921 roku w Wilnie. Ojciec – robotnik – cieśla, matka przy ojcu. Szkoła – Powszechna nr 21, 7-klasowa ukończona w 1936 roku. Praca dorywcza na kolei w Wilnie. Chodząc do szkoły należałem do „ORLAŃT”, a po ukończeniu szkoły powszechnej należałem do sportowej organizacji „SOKÓŁ”.

5. Ja, Kislewski Edward syn Kazimierza i Katarzyny z domu Chiniewicz, ur. 12.10.1921 r. w Wilnie pracowałem na kolei, a już w dzień wybuchu wojny, od 1.09.1939 roku wstąpiłem do OCHOTNICZYCH BATALIONÓW OBRONY NARODOWEJ W WILNIE – służąc do 19.09.1939 roku do dnia wkroczenia do Wilna Armii Sowieckiej. Nadal pracowałem na kolei do 1941 roku. W 1941 roku pracowałem w garbarni. W maju 1942 roku zostałem wywieziony przez Wermacht Niemiecki na przymusowe roboty pod front wschodni, pod Leningrad i tam byłem represjonowany i bity przez żołnierzy Wermachtu. W maju 1943 roku udało mi się uciec szczęśliwie do Wilna. Ukrywałem się, bowiem byłem poszukiwany przez Gestapo za ucieczkę. Brat Waclaw Kislewski, członek AK Wilno ułatwił kontakty z A.K. i otrzymałem fałszywy Auswajs, wtedy wstąpiłem do A.K. składając przysięgę przed bratem Waclawem Kislewskim dowódcą tzw. 5-tki Konspiracyjnej i obrałem pseudonim „KLON”, nadal ukrywając się. Pracowałem w garbarni w WILNIE. Działając też w kolportażu tajnej prasy, ale to też było

prowadzone przeze mnie jeszcze jesienią 1939 roku, tak jak i gromadzenie broni po żołnierzach Wojska Polskiego z późniejszym przeznaczeniem przez brata Wacława Kislewskiego dla Ruchu Oporu na Wileńszczyźnie.

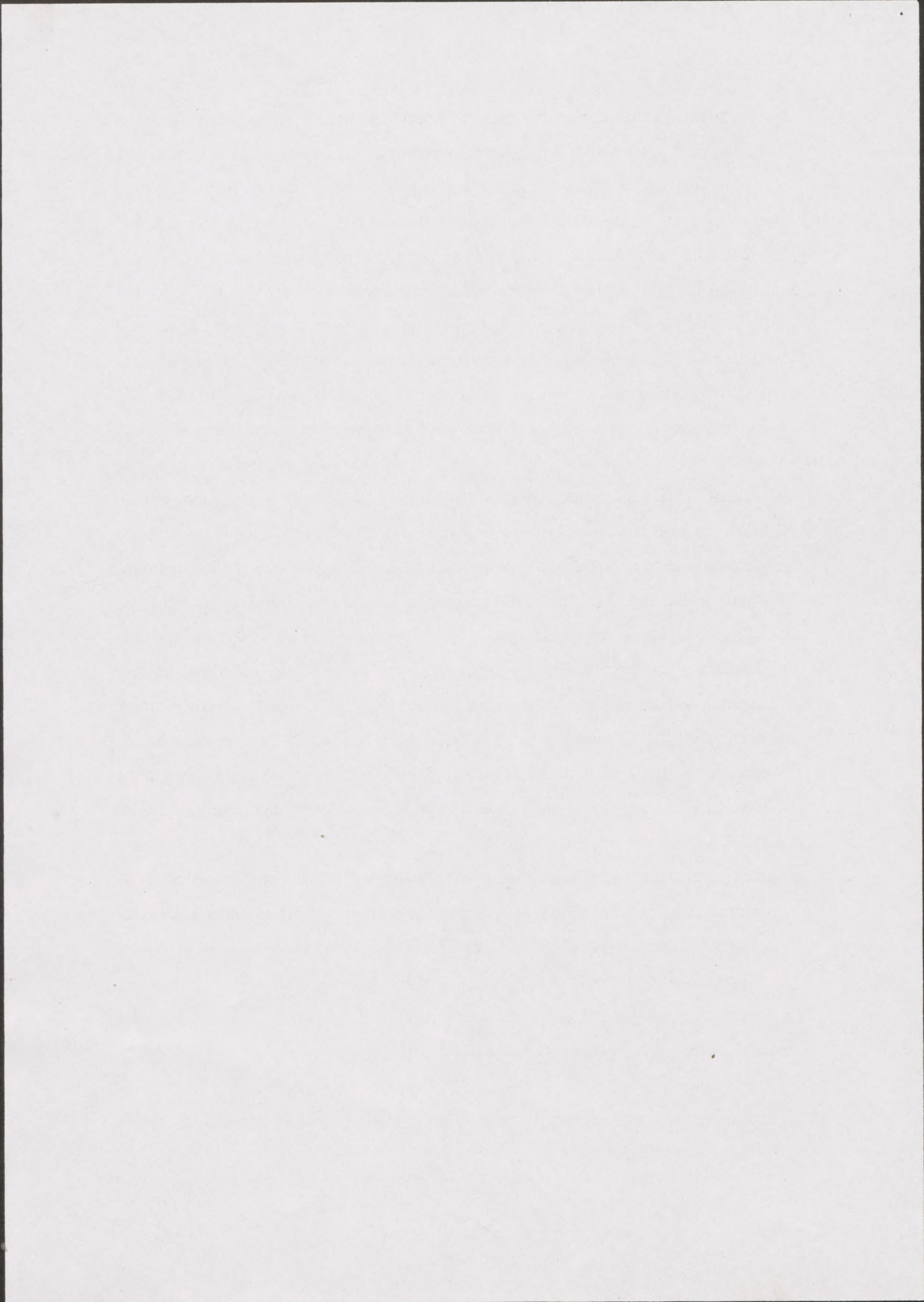
6. Wspomniałem o działalności konspiracyjnej w punkcie 5, ale jeszcze dodam, że już w czasie wojny po wkroczeniu Sowieckiej Armii do Wilna i rozwiązaniu naszego oddziału OCHOTNICZYCH BATALIONÓW OBRONY NARODOWEJ – broń z Mauzoleum na ROSSIE W WILNIE została przez nas zabrana i przewieziona na wieś z przeznaczeniem do dalszej walki zbrojnej przeciw okupantowi. To uczynił brat WACŁAW KISLEWSKI, a ja w 1939, 1940 i 1941 przez harcerkę ZOFIĘ RYNKIEWICZ – kuzynkę zajmowałem się przekazywaniem konspiracyjnej tajnej prasy do domów polskich patriotów w Wilnie i okolicach Wilna.
7. HRYBISZKI K/WILNA 7.07.1944 r. byłem tylko świadkiem ataku oddziałów A.K. na WILNO, kierunek na WODOKACZKA – ROSSA. Starłem się opatrywać, pomagać, bo byli ranni, a nas Niemcy potem zagarnęli wszystkich z tych dzielnic i trzymali nas zamkniętych na UL. PIŁSUDSKIEGO K/ BIAŁYCH SŁUPÓW i tam 13.07.1944 r. rano żołnierze sowieccy uwolnili nas z tego obozu. Wróciłem do pracy na kolei, ale to już był wojenny transport i do końca wojny pracowałem na kolei, nigdzie nie ujawniałem, że należałem do Armii Krajowej i udziału w obronie Wilna w Batalionach Obrony Narodowej.
8. Nie dotyczy
9. W punkcie 5-tym już pisałem, że byłem wywieziony na przymusowe roboty przez niemiecki Wermacht pod front pod Leningrad, a nawet nad WOŁCHOWEM na linię frontu do budowy umocnień. Przez niemieckich żołnierzy Wermachtu byłem represjonowany, bity i znęcali się tam nade mną w 1942 roku i w 1943 roku. Po czym udało mi się stamtąd szczęśliwie uciec w 1943 roku do Wilna, gdzie przez brata członka AK otrzymałem fałszywy Auswajs, a później byłem poszukiwany przez gestapo za ucieczkę. Zmieniłem miejsce zamieszkania i ukrywałem się na wsi do wejścia Armii Sowieckiej do Wilna.
10. Nie dotyczy

11. Po wyzwoleniu Wilna przez Armię Sowiecką powróciłem do pracy na kolei i pracowałem w obsłudze kolejowych wojennych transportów do końca wojny z Japonią, tzn. do jesieni 1944 roku. A potem nadal pracowałem w Wilnie i w 1946 roku przyjechałem do Polski jako repatriant. Ani w Wilnie, ani tu w kraju, ani w ankietach, ani w życiorysach nie ujawniałem przynależności do służby w 1939 roku, ani też przynależności do A.K. w czasie okupacji sowieckiej i okupacji niemieckiej, ani też do wywiezienia mnie na przymusowe roboty przez Wermacht w 1942 roku pod front wschodni. Tu w kraju pracowałem w zakładach garbarskich. Dopiero w 1986 roku przyjęto mnie do Związku Bojowników o Wolność i Demokrację z tytułu służby na kolejowym wojennym transporcie w latach 1944 – 1945. Po weryfikacji w dniu 19.02.2000 roku zostałem nadal czynnym członkiem Związku Kombatantów i Osób Represjonowanych w Kaliszu jako członek Zarządu w Kaliszu. Pragnę dodać, że w deklaracji w 1986 roku o przyjęcie mnie do Związku Bojowników o Wolność i Demokrację w Kaliszu nie uznano mi przynależności do Ochotniczych Batalionów Obrony Narodowej w Wilnie – bowiem brak było potwierdzenia, a legitymację imienną zabrał naszemu oddziałowi dowódca podchorąży rano 19.09.1939 r. w Wilnie, po wkroczeniu w walkach oddziałów sowieckich. Tak samo pomimo mojej aktywnej pracy w konspiracji już od jesieni 1939 r. brak było potwierdzenia i też wywózki przez Wermacht w 1942 roku na przymusowe roboty pod front wschodni pod front Leningrad i poniesione represje i bicia. W 1943 r. udaną moją ucieczką spod frontu wschodniego i przynależność do AK – w tym pomógł mi mój brat Wacław Kislewski oraz pomógł wyrobić mi fałszywy Auswajs i zostałem członkiem 5-cki konspiracyjnej. Brat Wacław dowódca grupy 5tka wywieziony został w 1944 roku i zmarł w GUŁAGU JEŁSZANKA. Nie miał kto poświadczyć o przynależności mojej do AK poza bratową

12.

- Złoty Krzyż Zasługi; data nadania: Warszawa, 21 września 2001 r.
Nr 192-2007-27
- Nominacja na stopień Podporucznika W.P.; data nadania: 1 czerwca 2001 r.

- Odznaka za zasługi dla Związku Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych, data nadania: Warszawa, 2 kwietnia 1997 r
- Patent Nr 73055 Weterana Walk o Wolność i Niepodległość Ojczyzny; data nadania: Warszawa 2003 r.
- Medal „PRO MEMORIA” Warszawa 29 sierpnia 2000 r.
- Odznaka Nr 626247 Weterana Walk o Niepodległość, Warszawa 1995

13.

- Legitymacja nr 0797434 wydana przez Związek Bojowników o Wolność i Demokrację w Kaliszu
- Zaświadczenie nr 626244 wydane przez Urząd o Spraw Kombatantów i Osób Represjonowanych
- Pismo I.P.N. z 6 sierpnia 2001 r. o okolicznościach śmierci brata Kazimierza Kislewskiego żołnierza A.K.
- Ksero listu współwięźnia z obozu GUŁAGU JEŁSZANKA K/SARATOWA z wiadomością o śmierci mojego brata Wacława Kislewskiego żołnierza A.K. Wilno.
- Oświadczenie bratowej byłej żony mojego brata Wacława Kislewskiego o naszej – mojej działalności konspiracyjnej od 1939 r. i okupacyjnej do 1945 roku i do 1946 r.
- Pismo I.P.N. z dnia 1.07.2002 r. o okoliczności przymusowego wywiezienia Polaków z Wilna w maju 1942 roku do prac fortyfikacyjnych pod Leningrad, front wschodni
- Litewskie Centralne Archiwum Państwowe, zaświadczenie archiwalne poświadcza, że 27.05.1942 r. Edward Kislewski syn Kazimierza wpisano, że wyjechał „Do Rzeszy”. Faktycznie wtedy w maju 1942 roku zostałem wywieziony na przymusowe roboty dla Wermachtu pod Leningrad i Watchow (co jest potwierdzone, o czym piszę).

14. Nie posiadam

15. Nie posiadam

16. 2 zdjęcia: - zdjęcie z roku 1938-1939 ;
 - 1 zdjęcie z lat okupacji z roku 1944-1945

